

ເງື່ອງ ໄຈຕິນເຈັງ

(เป็นเรื่องที่เกิดในผ่านพิณห้าชั่ง)

(សេចក្តីថ្ងៃទី ៣១២ វិញ្ញាការទី ៣៣ គិនមិនាកម្ម)

รายยาหารของฉันผ่องทึ่นกันใช้กำตั้งบีกกะกาดอยู่ ใจคิดใจรัง
เกิดกรงเจ้าไปอย่างคงอาจาเรียกເຫຼາຫາຫາກับสุวรรณากิน กรรนกิน
ເສົ່ວງກີໃຫ້ກັນໃຫ້ຄືດເຈີນ รวมหมกຕ້າຍກັນສ່ອງຮ້ອຍຫ້າສົບທຸກອືບປະ
ໄຈດິນເງົງຮ້ອງວ່າໄມ່ພູນເກີນຂອງໃຫ້ຈົບນາມູ້ໃວ້ກ່ອນວັນທັງຈະນໍາເຈີນ
ນາມສໍາຮະໄຫ້ ພຸກຄົວກີຈະເດີນອອກໄປ ກັນໃຫ້ເຫັນກັງນີ້ມີກວາມ
ເກີນ ໄຈິນເງົງຫຼຸກວ່າເນື້ອເຈົ້າໄມ່ບ່ອນໃຫ້ເຮົາຄີກ້າງກີສາມໃດ ເຮົາ
ຮອດໄປກ່ານຍົດ ດຳຕັ້ງຫຼຸກກັນອໝູ້ນີ້ສັແງເດີນອອກນາ ກັນໃຫ້ກີ
ແຈ້ງເຮືອງໃຫ້ກ່າວນ ສັແງຈຶ່ງວ່າຫຼອດວັນນີ້ມີນີ້ເຈີນເຫຼຸດໃຫ້ງົດ
ເວັນກີນຮອງເຫຼຸດປ່າດ່າງເຫັນເທົ່ານີ້ມີນີ້ເຈີນເຫຼຸດໃຫ້ງົດ
ໄປໄກຕັ້ງໃຈມາກີນຮອງກ່າວນ ຢ່າດ່າງນີ້ມີນີ້ມີນີ້ໃຫ້ເຮົາຫາມ
ກັນເຫຼຸດທີ່ນີ້ທ່ານນຳນັ້ນເຫຼຸດຍັງໄມ່ວາເຮົາຈຶ່ງທັງໄປກ່ານ ສັແງຈຶ່ງ
ຄາມວ່າ ທ່ານນັ້ນໃຫ້ກັນເຊີ້ນຕັ້ງແຕ່ມີອອກງົດໄກ ໄຈິນເງົງກອນວ່າ
ທຸກຄ່າເນື້ອມືບດ້າຍຄຽງກັນວັນນີ້ ສັແງຈຶ່ງຄາມວ່າກະທີ່ທ່ານນັ້ນກັນ
ເຫຼຸດກີບໃກ່ ໄຈິນເງົງກອນວ່າເຮົາດີນເສີຍເຫຼົວ ຄວາມຈົງດ
ເພັນເຕີກີກວ່າກ່າວໄຈດິນເງົງອອກຮ້ອງຄຣັດກັນທີ່ນີ້ປັນຄນຮູ້ຈັກ
ໃນກອບນັ້ນດ້ວຍກີຈະປ່ອຍໃຫ້ໄປ ແຕ່ເນື້ອໄຫ້ພີ້ຕັ້ງນັ້ນກີ່ອັນຊຸມຈຶ່ງວ່າ
ທ່ານພຸກຈາຫຫດດໃຫ້ອາຫັນພົມໄນ້ໄຟ້ນາຫວັດເຫຼຸດເກີນຈະໃຫ້ໄຫ້ທີ່ໂດ
ໄຈດິນເງົງກີເຂົ້າວ່າໄມ່ໄຫ້ພຸກຫຫດວໃຫ້ ພຣະຜູ້ທີ່ນີ້ໜ່າຍນີ້ນີ້ທັນອອກຮ້ອງ
ເສື່ອງເຮືອງນາມ ເວັນຕ່ຳນອກວ່າເຫັນພັນຍົງຄຸນທີ່ນີ້ຈົບຍຸ້ງຮ້ວຍວ່າເຮົາ
ເປັນເພັກຫ້າຈົກ້າມໄຫ້ໄວ້ກ່າຍ໌ທີ່ຈົງນັ້ນໃຫ້ກ່າວນພົມ ສັແງຈຶ່ງ
ພົມຈົງນັ້ນຈີກວ່າເຮົາພົນຍົງຍ່າງໆຄຸນທີ່ນີ້ຂອດຕານ ເບີນໄວ້ກ່າຍ໌ຮ້ວຍ
ມາພານແດວຫ່າມຫມອງມາກັນກົດຕົນກັກໄຟ້ຫ່າຍ ເມີນຫດວັງຈຸນຸ້ນ
ຊັ້ງຈານວ່າເປັນໜັກກົດຈະດອງໃຫ້ຮັກໝາ-ຄຸ້ງ ຕີກແດວກ່າງພຸກວ່າເນື້ອ
ທ່ານຮັບຮອງວ່າອາຈາຈະຮັກໝາໄວ້ຄ່າງໆໃຫ້ຫາຍໄດ້ ເຮົານີ້ດີ່ນີ້
ຄົນທີ່ນີ້ກັບທ່ານສໍາມາກວ້າຍ່າຍຫ່າຍ ດຳລັງຫາກາຮັກກົດທີ່ເກີຍກັງ
ກັບທ່ານເຈົ້າຍົກໃຫ້ຈະຈະສົມນາຄຸນອີ້ນຕ່າງໜາກ ໄຈິນເງົງຮັບຄໍາ
ເດີນຕາມນີ້ສັມເຂົ້າໄປໃນນັ້ນຄູ່ອາການ ຈົນນີ້ຍົຍຮ່ອງຂ້ານ ເຫັນວ່າພອ
ຈະຮັກໝາໄດ້ຂ້ອງຈົ່ງກວ້າຍ່າຍອອກຈາກນີ້ໄວ້ເຊື່ອດ້າຍນັ້ນກວ່າກວອກເຮົາໄປໃນປາກ
ກົນເຈັນ ກັນໃຫ້ຫຼັງກົດພົມກົດກົດກວາກອາໄຍ້ໄວ້ທີ່ກວ່າຍອອກນາ ໄພ
ຫຼຸດຕູ້ເຕະເລີຍຄົມນີ້ຈົນສົກວກ ສັກຮູ້ດ້ອນກົດກົດກົນນັ້ນໄດ້ປັນປຽກດີ
ແຈະສົມເຫຍຸກ່ານຫາຈາຍວ່າເປັນໜັງເຫດຕາ ຜ້າຍດີເພັນສອດເຫັນຍາ
ຂ່າຍໄາທີ່ເຈົ້າ ສັກຮູ້ສົກຮູ້ເຫັນນັ້ນໃຫ້ນີ້ກວາມນັ້ນທີ່ອະດະເດືອນໃສ ເບີນອັນ
ມາກ ຈຶ່ງວ່າທ່ານອາຈາຍເນື້ອການນີ້ນັ້ນມາກຸ່ມາຕີຮອງຫຼັກເຈົ້າ
ແດວຂອງໄດ້ໂປຣດເຫື່ອນຮັກຂອງຫຼັກເຈົ້າ ຊົກເນັນທີ່ດ້ວຍ ຕີກເນີ່ມເຈັ້ງ
ນາງຄາວອະຈາໄດ້ນີ້ມ້ວຍນານານແດວ ຖີ່ຈະໄດ້ກ່າວມບໍລິການນັ້ນດີ່ນີ້
ນາກແກ່ຂ່າວາຮນີ້ກ່ຽວກັບທຸກຄູອອຍ່າງໝົດ ໄຈິນເງົງຈຶ່ງວ່າກ່າວໄຫ້ເຮົາໄປຮ່ວຍ
ຮັກໝານັ້ນໄດ້ຄະດີກົດເຫຼົວໄຟ້ໄດ້ຂໍ້ເຫຼົວເຖິງ ກົດກົດກົດກົດເຫຼົວ
ຂອງຈາກນັ້ນໄຟ້ກັນເຫັນນັ້ນ ສັຜາວ່າເຮືອນັ້ນທ່ານອາຈາ-ຮົມຍ່າໄດ້
ວິກເປັນພັນກົງຈາກຂອງຫຼັກເຈົ້າໂອງ ແຕ່ລ້ວໃຈນີ້ໄຈນີ້ທ່ານອາຈາ-ຮົມຍ່າໄດ້
ຕຽບໄປຢັງນັ້ນເນີ້ນເຈັ້ງກັບກົນທີ່ນັ້ນ ສັແງການຕົ້ງ
ຮ້ອມດໍານັກທີ່ຈຳວັດຂອງໄຈດິນເຈົ້າ ຈົນອີກໃຫ້ໄດ້ໄຈນີ້ ກຽນ
ເກີນນາຄົ່ນນັ້ນເນີ້ນເຈັ້ງ ສັແງຈຶ່ງເຫັນເວັ້ນປະຕະບົນປະຕູ ເກີນໄຈດິນ
ທ້ານນີ້ໄວ້ແຈ້ງພຸກວ່າທ່ານເຮົາກະທີ່ເຫຼຸດຍັງໄດ້ຍື່ງກ່າວນໃນໆ ເຫັນຈະ
ສູ້ໄຫ້ເຮົາເຮົາກີນໄຟ້ໄດ້ ພຸກຄົວກີຈະເດີນໄປປົບທີ່ປະຕູການວ່າທີ່ຕອງຫຼູ້
ຂັ້ງໃຫ້ຫຼັກເຈົ້າແປດ່າ ສັຜາໄກ້ສົ່ງຕົວໃຫ້ນີ້ກວາມປົດາກໄຈປັນຍ່າງ
ຢືນທີ່ໄດ້ຍື່ນໄຈດິນເຈົ້າມາດ້ວຍກວານໃນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຍະ

เรียกประคุ ดังผองคงค่าไม่ได้เรียกห่านอาหารย์ ใจคินเงงที่ร่ำฟารามเมื่อขึ้นชี้เป็นผู้เรียกค่างหาก เพราะห่านผู้นี้ได้รักษาดีอาสาฟื้นฟ้องร้าฟเจ้าหมาย ร้าฟเด้าดึงอยากรจะให้เชอนากุอาการของเด่าให้เก็บบ้าง เมื่อเจ้าได้พังคังขั้นนี้ความปิตาดิจิกนต์ยังทึ่ ดังคงคอบว่าห่านพากันนามไม่เหมาะสมเดียวเด้อ วันหนังสือก่อชนาใหม่เกิด เพราะเราทำดังรับรองเชอกของเรอาชุ่ ใจคินเงงหันนาพุดกันดีเสงว่าเราพุดคริงหรือไม่ว่าทำย่างไร เราก็ไม่ยอมให้เรารักษาจริงไหม ดังผองดึงว่าห่านพุดถูกด้วยเรานี้เชอกมาหา มีคนนั่งไถศรากดูอาการห่านเด่าไทยก่อเช่นนั้น เป็นเจ้าดึงว่าถ้ากระนั่นพุ่นน้ำจางก่อขุ่น ดังผองก่อว่าถ้ากระนั่นพุ่นน้ำจางก่อขุ่น ดังผองก่อว่าถ้าราใหม่เห็นก่อนการถ่านารักษาดีห่านอาหารย์เราก็ไม่พำนอนให้มีภัยการ ร้าวใจคินเงงก็จะเร้าไปในบ้านพม์เจ้งให้ไซ เมื่อเจ้งตนที่เด่นไถศรากดูประการใด เป็นหันนี่ก่ออยู่ในใจว่าหลงจันนกอตัวพระกาฬพระราจะเร้าไปบังในห้องที่กันร้ายห้องถ่านพัก กบเนงก์ถ่องความรับรองใจคินเงงหานานนุรูป เด่ใจคินเงงเขานี้อีกด้วย บังท้องที่ห้องคนห้องถ่านอยู่ เมื่อเจ้งไถศรากเด่นนี่ก่อตัวก่อใจเขานี้อยู่ครายเต็มใจคินเงงไว้ เต็บบดกว่าห่านขอเร้าในห้องนั้น เสยกับอกนักไปบังที่ห้องในนั้นดีกว่า ใจคินเงงคอบว่าถึงกับแกบก่อไม่เป็นไรด้วยเรารอย ไม่ร่านห่านพุดไว้ว่ากับที่อยู่ไถศรากกันใจอยู่ยัง กบ เมื่อเจ้งก็คอบไม่โภดิเรย์ในร้างๆ คุกๆ เพื่อไม่ค้องการกวนใจใจคินเงง เมื่อเจ้งก์พาเร้าไปในห้องนอนของมารดาให้กราดากกรรดบดกว่าร้าฟเด้าจะซอกไปสั่งให้ เรอาเตรียมตุร้าหาเรอย่าง ไอชารกนماให้รับประทาน ใจคินเงงจึงหยิบยาอ่อนมาประสมให้นางเต่าไทยไถศราก กบในกันน์ไถศราก หดายก์ก่อขุ่เดา นางเต่าไทยไถศรากน์ความยินดีบันทึ่งรื้อเช้งให้มีเจ้งครีมกับร้าวของกินไว้ให้ใจคินเงง ยกใจคินเงงน์ก่อสองจิค์ตองใจจะเร้าไปรับบันนร หานในห้องที่กันห้องถ่านพกอยู่ด้วย จะไม่เร้าไปดี เมื่อเจ้งเห็นท่าไม่เร้าห้องรับขอมาบดกให้กันห้องถ่านซ่อนเสียงก่อแต่ก็พาใจคินเงงเร้าไป กรันดิจในห้องใจคินเงงเห็นนี่เกียรติอาหารเด็ดอยู่ ณ ที่นั่งสำหรับสึกด้วย กลุ่มว่า ใจเร้ามาภิชยาหารในห้องนี้ เมื่อเจ้งกอบว่าร้าฟเด้า ใจคินเงงจึงว่าเมื่อห่านกินคนตีดิบทেก ให้ถึงห้องนี้จะเกียบดู หมก็ตีกู่เด่า เมื่อเจ้งคอบว่าร้าฟเด้าชอบเช่นนี่ก่อกันที่นี้แล้วก็วังไปกินที่นั่น ฉะเชิงพุดตับกินให้ใจคินเงงชักก้านให้พัฒนามากความโดยเร็วให้กันใช้เก็บโน๊กนิรณะกันกินก้าวคั่วค่อ แล้วเช้าขอกไปเสียและให้ดักให้หน้าใหม่เชิญใจคินเงงรับประทาน เนื้อคุณตุร้าเร้าไปได้ดังถานขาดใจคินเงงหันมาถามว่าท่านเชื่ะไร เมื่อเจ้งก็คอบว่าร้าฟเด้าเช่นนี้ด้วย ใจคินเงงจึงถานว่าท่านรู้จักหดานชายรา กบห้องห้องห้องเบ็ดที่ร้องว่าเมื่อวันเดี่ยง เมื่อเจ้งไถศรากดังนั้นให้พักเกิองใจคินเงงเป็นที่ยัง ด้วยบุ่งวนเสียงนกคออาว์อย่างเมื่อวันที่ไถ กดล้อมาแล้วในตอนคันนั่นถุงจึงคอบว่าร้าฟเด้าในรู้จักกันนั้น ใจคินเงงจึงถานท่องไปว่า เมื่อเจ้งเนื้อเรารักษามารกรารอยห่านหายแล้วห่านจะให้ไว้รีดอยากรา เมื่อเจ้งคอบว่าตามที่ห่านจะเรียกเรืองเขาก็เด็กัน จะเสียเงินทองตักเท่าไครร้าฟเด้าก็ไม่ว่า ใจคินเงงว่าเงินทองนั้นราไม่ดู จะต้องกรุกน้ำกันอ้าย เรากายก้าเด็รุ่งก้าห่านให้เรารีไถด้ เราจะขอใจอย่างที่ดูด เมื่อเจ้งว่าเมื่อห่านห้องการกริ่งๆ แต้วในบ้านร้าฟเด้านั่นรุบบดิรากดอง คากห่านก์เริญเดือดเจาไปตามความขอใจเกิด ใจคินเงงพุดว่า รปชีนๆ เราก็ไม่ค้องการ เรากายเด่ารุบดอกใบคันที่เมืองดู ที่ร้างบันเท่านั้น เมื่อเจ้งว่าเมื่อห่านห้องการไถรับประทานอาหาร เชยให้เดริ่กก่อนเกิดร้าฟเด้าจะให้ใน ใจคินเงงว่าจนเมื่อเราก็จงการดองห่านรับว่าชนให้ด้ เป็นอันกอดลงว่าราจะเราเดี่ยวนี้ พุดดังดูกวั้นเดินจะไปพยินก้าพรุบันนี้ เมื่อเจ้งเพิ่ดังนั้นความคอกใจรับดูกวั้นไปก็คงร่วงห้องทับไว้เช้า ด้วยความกริงก์ห้องคนก็อพุชเม่นคันหัดดองและห้องนั้น เมื่อเจ้งอาช่องไว้ในห้องอันร่องเอาก้าพรุบดอกใบคันนั่นให้ได้ ใจคินเงงกรามให้ถึงเพ่งจะเอาพรุบดอกใบคันนั่นให้ได้ เมื่อเจ้งเห็นท่านไม่ดูดีจึงว่า ดีจารย์อ่าเพื่อรับร้องไปเดือนนั้นไปในไทยเดี่ยดอก

ก้าพรุนนี้เรือนไว้บ้านเดียวฯ พื้นดอยของบ้านขอเปรอะเมื่อัน ก้าท่าน
ไปบุดอกนั้นลงมาผู้นี่ ออกอธิษฐานให้ท่านบูชา ปิดวัตถุบน กับบัวฯ ขอรักษา
ศักดิ์สิทธิ์ให้ทรงประทานกินมีได้หรือ — ใจคิดเห็นจะบอกว่าท่านทำเรื่อง
นี้ไม่ดี เพราะถ้าก้าท่านอาจทำเรื่องที่จะไม่ได้ดังที่หูก เหตุ
เราจึงปิดดอยลงมาบังทับเขี้ยวก่อน เมื่อรับประทานอ้อว่าได้เช่นไง
ลูกวะ ผู้ชายดูอย่างนั้นเห็นงดงามท็อกงดอยู่ในห้องนั้นพึ่งคำหยาด
ใจคิดเห็นได้ดีดอยดีกว่าคนนี้ความคงใจเป็นอย่างยั่ง เมื่อเจ็บคิด
ว่าหลังจากนี้เท่านั้นจะไว้ชีวิตให้ไม่ได้เสียแล้ว จำเป็นต้องซ่าเรื่อง
ให้ตาย เมื่ออย่างไรคือไปภายน้ำเราจึงคิดว่าเป็นการดีขึ้น
พยายามอัญเชิญเรือเข้าสิงสถิตย์เป็นการสมนาคุณที่เรือได้รักษา Nar
กาเราหายคงไม่เป็นไร คิดแล้วเดินเดียงดอยไปริมแม่น้ำที่น้ำ
ด้านเร้ามา แต่ริมแม่น้ำดอยกันอยู่หมาดใหญ่ใจคิดเห็นมา
เมื่อเนามายังดีจะได้ทำการณัด เดกรุนใจคิดเห็นคิดว่าซามสิน
อาจก่อเรื่องกับนักด้วยเรื่องว่าเหตุนั้นคือที่นักกินไม่รู้จักเนา ถ้าเนา
เอ็งว่าเรากองดอยจากกร่างเป็นแน่ ครรชนั้นอยู่ตึกกรุห้องใจคิดเห็น
ดึงกระทำท่าอย่างนี้ เมื่อเจ็บคิดว่าท่านอย่างนี้จะไร ใจคิด
เห็นชอบว่า เรายังการจะถ่ายอุจาระ เมื่อเจ็บคิดว่าเมื่อท่านจะ
ต้องการถ่ายอุจาระข้าพเจ้าจะพาไป เด้งเดินตามห้องใจคิดเห็น
ของห้องประดิษฐ์ม้าน ใจคิดเห็นเดินหน้าเด่ปากถนนเมื่อเจ็บว่า
ท่านหันยาที่เราให้มารดาท่านรับประทานเป็นอย่างไรบ้างคือหัวใจนี่คือ
เมื่อเจ็บคิดว่าใจคิดเห็นก่อนคือไปอีกกว่า ท่านกิดว่าจะได้ร้าว่าท่า
ให้ด้านซ้ายอีกไปช้าย เมื่อเจ็บคิดว่าไม่ทรวน ใจคิดเห็นดึงว่าราตรี
ฟูให้พ่อชาวอย่างเรานั้นเนื่องหงษ์ราย ให้ร้าว่าคือหันนี้อีกเป็นท่านนั้น
เมื่อเจ็บคิดว่าเหตุให้ท่านออกจากบ้านยังรายถูกเรื่อง ใจคิดเห็นชอบว่าเรา
ห้องร้าวอยู่กอยู่เดงแตะจะปูรุ้งหันอีกกว่าไม่ร้า ด้วยคนทุกคนนี้ราย
กางนัก บางคนใจคิดเห็นก่อว่าสักว่าเรอาอุ่นหัวรักษาให้หายเด้งจะจะ
เจ้าวีกเราผู้นี้กุณอีก ไม่ต่ำหันนั้นนันบังคิดคิดในอีกกว่าถ้าเรา
ตายแต่ว่าจะปูรุ้งศอกเจ้าวีนตอนแทบทกุณเรา เมื่อเจ็บให้พังดุกหัว
หัวไม่กอด ที่จะรักความของหากผัก ใจคิดเห็นดึงดีงรังรังดอย
มาว่า ช่วยด้วยคนจะช่วยด้วยใจด้วย ชาวบ้านที่อยู่ในบ้าน
เดียวกันจะด้วยกันดีกว่าใจคิดเห็น ก็เมื่อเจ็บเห็นหันนรุ้งหัวคิดว่าตัว
เดียวกันใจคิดเห็น ด้วยดีความด้านนี้ใจคิดเห็นเป็นที่พูด
ลงด้วย ดึงว่าท่านอาจารย์ โปรดอยากไทยให้มีร้าพเจ้าถ้าอย่างเดิม
และขออย่าให้ร้าพเจ้า ให้รับความดีมากเดย โปรดปั่นด้วย
ร้าพเจ้าไปเดี่ยมดันดักนั้นมาเห็นเร้าแต้ว ร้าพเจ้า จะอยู่ในถานท่า
กวางพิรุช ใจคิดเห็นชอบว่าเป็นเดียวเดียวเรา ไม่ถือโถมโกรธเจ้า
ค่อไป เด็กวันนี้ภารยาเจ้าชักกบธุรุ่งรายเร้าจะมาไปจับเจ้าให้หมด
เมื่อเจ็บยอน ใจคิดเห็นดึงพาไปถึงก้าเด้าหัวหันนั้น ใจคิดเห็น
น้องรักประคุณดุกหัวทันแต่หัวรักษาเจ้ามาหัวรัว เมื่อเจ็บเดิน
กรงเร้าไปประจำบ้านประคุณเรียก ใจคิดเห็นเอานิ้วรังไว้ดูดางฟูกว่าท่าน
นี้ช่างໄบ้เก็งๆ น้อบ้างหรือมาบันธุ์ด้วยแต่เรียกประคุณ เนื่อเจ็บคิด
ว่าถ้าเจ็บนั้นจะทำประการให้ก็ ใจคิดเห็นดึงว่าก่อจะให้ก่อหัวหัน
เร้าไปก็เด้อกัน เมื่อเจ็บพิศวงห้องขันถานอีกกว่าท่านอาจารย์จะหัว
โลกหัวนไปอย่างไร ใจคิดเห็นชอบว่าไม่ต้องเป็นห่วงถึงเรา ว่าจะ
เจ้ากรรไคค์เจ้าไปก่อนเดิม แต่พอเมื่อเจ็บกรรไคค์ก่อเพราก
จากถังดินเทินใจคิดเห็นมาบันธุ์ด้วยกัน ดึงถานว่าท่านอาจารย์
เร้ามากช่างไร ใจคิดเห็นหัวเราะคอมว่า เจ้าอย่าได้ก้าให้มาก
ความไปเดยรับความเรานาก็เด้อกัน ครรชน์เดินเร้าไปถึงในวัดก่อหันน
นั้นผู้หอยิงกันหันนั้นแต่ก้าธะธรรมนั้นอยู่กับหดทางด้านดองคน เมื่อเจ็บ
มองคุ้ยว่าใจคิดเห็นนั้นก่อมาหัวหันน์ก่อเรืองน้ำหัวหันน์ ใจคิดเห็น
น้องคุ้ยว่าใจคิดเห็นนั้นก่อมาหัวหันน์ก่อเรืองน้ำหัวหันน์ ใจคิดเห็น
ให้กับคนใช้ด่องคนนี้พร้อมกันบ่มเจ็บ ครรชน์ดึงกราจะดอยดอย
คนนี้รังดอยก่อเรืองน้ำหัวหันน์ เมื่อเจ็บเจ็บหัวหันน์ให้ยินดีดันฟุด
หัวหันน์หัวในเจ้าดึงนาให้เพรอะราู ดีว่า อ้ายเมื่อเจ็บนักด้อมนามนน
ดังนั้นใช่หรือ นางหัวหันน์ก่อว่าหันน์ด้านร้าพเจ้าคิดชุระการจ้า
(ยังมีต่อ)

ຈິນໂຕ ສປາງວຽກຄັ້ງທີ

ວິນ ພູກ ກະໄ ມິນາຄນ ພ, ກ, ແລະ ດັບ
ເງັນ ອອກ ກາເຕືອນ ແລະ ອອກ ທົກວາງກ ແລະ

ค.ส.ย.ม.ราชภ.ร.

(កំចាយកុងទី ៣ គិតនៅ)

คำว่า “การนายท่องดี” ที่จะถูก

๗๙

โดยทนายจำเลย ระหว่างที่ข้ามค้า
รับน้ำที่ภายในหนังสือดังนั้น รักษาไม่เกย์ทำ
รายงานบ้านนายศุภรัตน์วันไตรายจันทร์ที่๑๐
ตุลาคมหรือไปรษณีย์ท่าที่ ๔๐๕๙๘๗๖๗
รักษาไว้ไม่เกย์ทำรายงานบันทึกให้ทนายจำเลย
(นายร่ำดาสุธรรมวิริยะรุน្តาจ่าฯ

คือ นายชีว์ หนังสือพิมพ์ปูร์ฟาร์บันให้พยานว่า
ด้วย พยานรับว่า ได้เห็นเรื่องดัง ในนายชีว์
หนังสือพิมพ์ปูร์ฟาร์บัน จ้าเยี่ยมชี้น้ำยาในน้ำด้วย
เชือกต่อ ก้าด) พยานเบิกความค่อนไปว่า
การที่ ข้าพเจ้า เห็นเรื่องดัง ในรายงาน นาย
ชีว์ หนังสือพิมพ์ปูร์ฟาร์บัน เพื่อรับรอง เป็นพยานน้ำด้วยดัง
ว่า นายดง ได้รายหนังสือพิมพ์คำบรรยาย
งานถูกต้องโดย นายดง ได้ท่านนายชีว์
วนิดนี้ มาให้ข้าพเจ้า เห็นเรื่องทุกวัน เนื่อง
จาก สั่งให้นายกิ๊ฟ หรือไม่ ในกราบ ที่ร้าพ
เจ้ารายหนังสือพิมพ์รายงานรายรู้ นั้นจะมีนา
ที่ราย ก็จะยกตัว หรือไม่ คำไม่ได้ใน
การ รายหนังสือพิมพ์รัชพ. ก้าด รับเงิน
เดือน เป็นพิเศษ อิอกเดือนละ ๒๕ บาท ของ
จาก ที่รับอยู่ทาง โรงพิมพ์ที่รักรุ เงินเดือน
พ. กษน รวม ได้๒๘๐ เดือน ข้าพเจ้า ได้รับ
กราบ ๙๙ บ้าง บางที่เดือน ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙
กัน (หมายจ้ำดูดั่งนายชีว์เบิกเงินเดือน
ของ พยาน ซึ่ง ท่าเบิกดั่งนาย ก้าพยานรับ
ว่า ใช่ หนังสือพิมพ์ให้แก่กันเดิน
ด้วย ตามเชิง แต่ผู้ที่รับ ไปจ้ำหน่ายเป็น
จำนวนมากนั้น ข้าพเจ้าได้ท่านนายชีว์ให้
เงิน สมุด ว่า ด้วย ภาระน้ำหนักของรายเท่า
นั้น กันเดินด้วยมากกว่า กันด้วยเป็นปกติ
จ้ำไม่ได้) นายชีว์ เดือน ๙๙ ก้า พยาน
จ้ำเงิน ๗๖ ๔๐ ด้านตน ด้วย ไป ฉันนี้ รกรุ
อยู่ ด้วย (หมายจ้ำดูดั่งนายชีว์ นั้นให้
พยาน ดู พยานรับว่า เป็นนายชีว์ ก้าพยานก็
จ้ำ หมาย ด้วย จ้าเยี่ยมชี้น้ำยาหนังสือ
ก้าด) แล้ว การดังเงินด้วย ก้า พยานก็ได้
เงินรับน้ำกันอย่าง ไร ข้าพเจ้า ไม่ทราบ
เมื่อ ข้าพเจ้า ยัง ไม่ รับน้ำก้าเยี่ยมหนังสือพิมพ์
ดั่ง ข้าพเจ้า เห็น บิก ข้าพเจ้ากับนายกิ๊ฟ
กัน จ้ำ งค์ ไกรเงินผู้รับผิดชอบไม่ทราบ
เวลา ข้าพเจ้ายัง ทำงาน กันเงินเดือน ๙๙
กัน หมายมานิก

โดย หมายไว้หมายไว้ กิจการเจ้าท่า กิจ
นาญชีกนกเดินสั่งลงมาเรียก ต่อๆ กันร้านเดียวเงิน
ตกน้ำ เมื่อวันเดือนมกราคม พ.ศ.๒๔๘๖ ชั้น
พ.ร.ภ.ก.ให้ก่อตั้งบริษัทข้าพเจ้า ทุกวันโดยนิยม
ข้าพเจ้าสั่งให้ก่อตั้งไว้เพื่อเป็นเครื่อง
นำร้าในไว้ต่อหน้าบุคคลใด ก็ ที่นายกิจ
เดินรับเงินในนามนั้นเพื่อบังไว้ในกรุง
เมื่อบิดาตายแล้วข้าพเจ้าทำนาญชีดังนี้
เผล่ใจ กันแต่ไม่ได้ยิน ไกร เมื่อการ
ดำเนินการอย่างไร ก็ตาม อย่างนี้ให้ไว้
การ ไม่ว่าคุณที่ให้การไว้แล้วว่า นายกิจ
กับบริษัทช่วยกันขายสินค้าราษฎร์และในกรุง
ว่าสั่งเงินที่จะได้ให้ก่อตั้งในกรุงนั้นนิด ใน
ถูกบิดาพยาน เกย์นรับเงินให้พยานไปต่อ
นายศุภรัตน์ บัวครุฑ์ ล้าน บันครุฑ์ เงิน
นั้นจะเป็นรายได้ด้วยบริษัทไม่ได้บอก เห

พยาน เจ้า ใจ ภาระนั้น เงินรายได้ ก ภาษี พ
ต้องกันที่ ก เจ้าใจ คั้นนี้ เกราะ รายได้ ก
กรุงนี้ แต่ เดือนนี้ ยัง
วันนี้ ก้าด รึบ ขยาย ใจ ก ป่า หมู่
เวลา จึง เสื่อน ใบ รึบ ขยาย ใจ กันที่ ๒ -
หมู่บ้าน ๗ ต. ๒๔๖๖

การณ์ปันกิจ

นายพวงเรือง โภคิน
น้องรายผู้จัดการ

รายงานไทยเย็น

ຄາມດໍາຮາບທົກວ່າຮັກໝາ ໄກສັນ
ປະຕາກ ທຽງຈະໄມ້ໃນ ທີ່ມີ ຜິ່ນ
ກັບ ໂດຍເປັນເຫຼືອກ ໄວ້າກວັດໃຫຍ່ ໄວ້າໄນ້
ພອຍ ໄວ້ານໍາ ນັ້ນຕົນອາງພິກາຮ ດັ່ນເຫຼືອ
ຫາກພິກາຮ ແහັນຊາ ປວນກັບນັ້ນເຫຼືອ
ກັນທະ ຕັ້ງ “ຊານາໂຄເຍັນ” ນັ້ນມາຮາຍ
ໃນຮ ທ່ວ່າງນ້າສູງກຽມທີ່ຢູ່ໄກປ ເພື່ອ
ຮ້າກເຂົາກັນ ໃດ້ໄປອຸ່ນຫຼຸກ ຖ່າຍຸ່ນ
ວັນທີ່ນັ້ນໄດ້ກາເລືອກ (ກດ້າຍຫົງມືຖຸ)
ເລືອກກອບຍຸ່ນແຮ້ວັນເຫຼືອ ແນຍ່າງກາຍໃນ
ກຽມວ່າຫຍ່ ໄປໃກ້ນ ມັກ ເຫຼືອແທ່ທີ່
ກຸນກະດູກ ຮັງປະກ ນອະໄຮກ ໃນໄດ້
ກຽມຈະກົດນຳມາກຽມເຫຼືອ ກົນໄມ້ໃຫຍ່
ເຫຼືອກົກ ຈົງກີ່ໄມ້ກົດກຽມກາໄຟ ເຫຼືອ

สูงที่ไปเยี่ยม เมื่อเห็น อาการช่อง กันไป
แล้ว ก็ร้าวใจ ว่า ในนี้ ทางที่ จะ รอ คิว
แน่น คอก กัน ไว้ เดง ก์ หมก หนัง ที่ จะ รอ กัน ไป
เหมือน พระ รับ ประทาน อะไร ไม่
ได้ ถึง ยาก ที่ ไม่ มี อะไร รับ ประทาน แต่ นี่
รับ ได้ ว่า ควร ยัง นั้น “ งาน ไก่ เย็น ”
อยู่ อีก ครึ่ง ชั่ว ค่ำ จึง ยัง ให้ ภาระ ฯ
“ งาน ไก่ เย็น ” มา ดู ดาย ปัน กัน น้ำ ร้าว
ให้ เกิด พอ ประ ดั่น ๆ เดชา ก็ หัว ก็ ใจ
หยอก วัน ดัง — เดชา หยอก กัน มา ให้ หลา
วัน พอ ยาน นั้น หน ก พอก คิว ไก่ หาย ยะ เมื่อ
กลับ มา กรุง เทพฯ เมื่อ บี น ดาย บอก ได้ เต็ม
ให้ ร้าว ผ้า พื้น ว่า ใช่ เต็ม ทุก นั้น คำ ชื่อ
เดชา ก็ เกย กุ หัน วึ่ง ตือ กอง ไว้ ดั่น เมื่อ ยก
หาย ไว้ เก็บ แล้ว ก็ แม้ นา ล่า น ก นั้น ตือ
พิม พิ ได้ โถย คำ ไป ด้วย ไม่ กด ดัง ไว้ ดั่น คำ ชื่อ
ร้าว ผ้า ได้ พา ชาม ไป ดั่ง ยาน น เว้า นา ฯ
เมื่อ คุณ พระ ผู้ หนึ่ง บัญ เป็น โรค ไข้ มี
กระ ดี ๒ เดชา หาย แล้ว ร้าว ผ้า ไม่ ดี แล้ว
ได้ เต่า “ งาน ไก่ เย็น ” กิม ดี ไม่ ให้ ก้าว
ชั่ว คอก เพราะ ทราบ ความ ค่า ร้าว ทำ แก้ ไข ไม่
ได้ ดู ให้ บังคอก ค่า ร้าว ชั่ว ให้ รับ ประทาน

(คนที่ได้บอกราชนาด้วย) ในรัชกาลปัจจุบัน
ไม่เชื่อก็ไม่ได้รับประทาน วันหนึ่ง ก็ค
ณูกวีนมาอย่างไร ดังได้บอกราชนาด
ให้ไปเด่านาท สองคุรุรังชัน สองรอง
ก่าน ก่อตั้งอยู่ก็หาย (เมืองไว้น้ำหายแล้ว
แต่ยังคงอยู่อยู่ เสียดาย ฉะนั้น ก็รู้ว่าทำ
อะไรก็ไม่ได้) เดือนนี้รับราชการค่อม
ไปได้ ทำนั้นให้บุตรที่อยู่สองห้อง ห้อง
รับประทานคุ้มกัน (เพราะฉะนูกวีนหนึ่ง
คัดเน่นมาตั้งหลายปี หายได้ไม่ได้)
ก็เดยหาย บภากติพิเต็ง (ห้องได้บอกว่า
ทำนั้นให้เกยหัวแพะไทย จัน แสดงถึงประ^{จัน}
เกศมารักษากันไม่หาย นา ร่องรัตนประ^{ร่อง}
ทาน “ชานาโภเงิน” นี้ ก็เดยหายขาด)
ทำนักบัณฑิร์ ไปรับประทานอีกด้วยบอกรว
ติม ทำนั้นเองไม่เชื่อว่า ยานี้จะมีคุณ
เพียงไร เดยบังคับอย่างว่า รากหนึ่ง รากแกะ^{แกะ}
เท่านั้น บางเดย เมื่อจะเป็นวัว อีก ๑๐...
๙๐ วัน ก็กลับฟื้น ไม่วันใดวันหนึ่ง

ນອກນັ້ນ ຍັງ ນົກລູນ ອົດວັນ ກຸດູ ທ່າງ
ການ ຂໍ້ຕົ້ນ ເພີຍ ສ້າງເຫຼົາ ໄກສະນະ ນໍາໄວ
ທ່ານ ຈົວ ໃນ ວັນປະການ ເພື່ອເກັ້ການ ຂໍ້ຕົ້ນ
ເພີຍ ແຕ່ ທ່ານ ນອກວ່າ ທ່ານ ເປັນໄວ້ ແລ້ວ
ຄາການ ຂັ້ນອຸ່ນໃໝ່ ທຸກຸລ (ໃນໄວ້ ດາເຈິຍວ
ເພຣະ ໃນ ມີ ດາຫາກ ດະໄຣ ອອກນາ) ທ່ານ
ວັນປະການ ອຸ່ນໃໝ່ ກົງເວົາ ກໍ່ຫາຍ ວັນທີ
ທ່ານ ກາກນ ນາ້ອມ ການ ທ່ານ ດັນອຸ່ນວ່າ
ເຈົ້າ ອຸ່ນ ຜູ້ ທ່ານນີ້ວຍເປັນໄວ້ ແຕ່ ອັກໄນ
ທຸກຸລ ທ່ານ ດັ່ງ ພະ ນໍາເຈົ້າ ອຸ່ນ ຜູ້ນັ້ນ ໄກສະນະ
ຈົວ ໃນ ວັນປະການ ດຽວຫາຍ້ອນ ໃນຢັ້ງໃນ
ກວາບ ເພຣະ ໃນ ໄດ້ ວັນວ່າກາ

ไกรศักดิ์ เมอร์ ๔๗๙
เงินตพาน เหล็ก ต่าง^ก
หัง เก็บ ข้าว เทง แอน ไก

หดตัวหนึ่งชนิดไทย ๑๕๔ คน
ชายในชั้นราษฎร์ยอมรับว่าหดตัว
หากให้สั่งมาจะเป็นภารกิจ หดตัว ชนิดไทย
๑๕๔ คน คงจะ๑๕๕ คนก็ตาม ยานากา
ดองชนิดน้ำ๖๐๐ กว่า กก. เด้ง เท่านั้น ว่า ยา
นีตรรพคุณแรง รุ่งเรือง ให้ผล ที่ กว่า ยา
อย่าง หดตัว เด็กซึ่งชนิดไทยต่อหดตัว จะ ก
ยานนี้เหตุ ไม่ สูบมาก นัก ฉัน จึง ไม่ น
วยนอยจาก จะ เหลือ ไว้ ชนิดผู้ไปรักษา
ท้อง เก้านน อนุบันทึก แก่ ให้ ชนิด ไว
เป็น ทาน นาม เดือน นั้น ทำ งาน วัน ปี บันทึก
มาก รับ ๘๐ ให้ ชนิด ยาน เด่น บาง เวลา
ให้ ชนิด บาง เวลา ก็ ให้ ชนิด เวลา บาง วัน
ยา ชนิดนี้ อย่าง น้อย ก็ ต้อง ให้ พรัตน์ กัน ด
เล็ก กัน รับ ไป จึง จะ ชนิด ยาน ให้ นิยม ก
ต้อง ก็ ต้อง รับ เพราะ ยา เดียว มาก ตัว
ตัว ก็ ต้อง นำ ออก น้ำ แล้ว ร้า ผล ฯ จึง ร
กวน ชนิด ก็ ใช้ เม็ด โถก ให้ อก กัน ที่ กับ
การ ใช้ ได้ น โถก ชนิด ยาน ให้ ห กระบวนการ
ดู ให้ น กระบวนการ บ่ม ตาก ฯ ชนิด ยาน ออก ดู
นัก รวม กัน พรัตน์ กัน ดู แต่ ห กัน รับ ไม่

ເຊົ້າ ວັດເຈົ້າໃນດີຈະກິດ ກາຄາ ໄທ້ຍ່ອນ
ເຫຼວ່າ ຕັງ ດວກ່າ ຂຽນ ດາ ພານີ້ ດຸນ ປຽບ
ໄບຮູນໆ ນາກທີ່ຖຸດ ດຳທຽບໄວ້ ດັນອາການ ເປັນ
ຮັດໃນ ທີ່ຕົ້ນ ເປັນ ຜົນະໜ່ວງ ເວົ້າວັດ ອອກ
ດອກກັງ ເປັນ ຍານໍາຮູ່ ໂດທິດ ຕ້ອງ
ຄຣາກ-ຄຣາລ/ ທ້າງໝາຍໝາ ເພື່ອງກາກ
ຄັນ ເຢາວງຮາງ

ໃຫຍ່ ຕັ້ງທີ່ ຂອບຂະໜາດ

ขายของโดยวิธีรับซื้อกัน

กับหัวใจขยายพิจารณาแผนกว่ายังไง
ก็ต้องมีเครื่องน้อเครื่องยา เครื่อง
ใช้ในการทำทอง แต่ทำการรุ่นรอง
ด้วยไฟฟ้าและรุ่นธรรมชาติเช่นจะก่อขึ้น
เป็น เครื่องแปลง แต่กินรักษา คิดเห็น
จะขยายพันทำให้เป็นพาราณส์ ลับด้วย
เดล่องยาค่างๆ เช่น กัน แต่ไม่คิดนา
กรด และเครื่องไกนาไม่ทำไฟฟ้ารุ่นรอง
แต่รุ่นอื่นๆ ซึ่งค่างๆ เริ่ญทำน้ำร้อน
ไว้เพื่อจะด้วยการเทชา หลังๆ ได้ กับ
หัวนั้น มีชาดุ หอม เด้ง สำหรับผู้คนน้ำค
าหนึ่งทองใช้ได้ค ไม่นัก อันดังต่อไป
ค ถูก ขยายปั๊กหนักมาก ละ ๔๕๖๘๙๗๑
ด้วยการดึง เก่าหนัก ๕๐ น้ำหนึ่ง ไม่คิด
น้ำหนึ่ง ๔๐ ลักษณะ ถ้าชีวิตในใช้ใน
หัวนั้นรับคืนเงินให้ก้านโดยเด็ด กับหัว
นั้น มีเครื่อง ก่อน เป็น พานัน ก่อนค่างๆ
และน้ำหนึ่ง ให้ก่อน ก่อน ก้าว ก้าว ร่างกาย
รากบดัก

ราคานิ่งส์สำหรับยางนอกรถยนต์

ก้าวเดินสู่ความสำเร็จ

ପ୍ରାଚୀ ଟ୍ରେନ-୫୦	୨୮ ଟଙ୍କା ୫୯.୫୦ ଟଙ୍କା
” ଟ୍ରେନ-୫୦	” ୫୦.୩୫ ଟଙ୍କା
” ଅଟ୍ରେ-୦୫	, ୨୫.୦୦ ଟଙ୍କା
” ୮୦-୩ ଟ୍ରେ	” ୫୬.୫୦ ଟଙ୍କା
” ୮୦-୩ ଟ୍ରେ	” ୩୫.୦୦ ଟଙ୍କା(ବାଣିଜ୍ୟ)

ລົດ ຂໍ ເປົອຮັບເຊັນຕີ ສ້າງຮຽນ ແລ້ວ ເງິນລົດ ຍາງນອກຮັບປະກັນ ๖๐๐๐ ໄມສ’ ທຣີອັນເດືອນ

**สยามโมเตอร์เวชิกส์ จำกัดสินเชื่อเปนเชเย่นท์
คำ บล ศึกษาฯ ศรี โทรศพท์เบอร์ ๖๐๙**

ຂອງ គັດເຕືອນ ແລະ ແຜະນໍາ

ไปรุกฯ จารถูกไว้ด้วย ถ้าท่านมีสิ่งใด เอกหัค คั้งกล่อง ข้างบนนั้น ควร
ดึงมาขยับหัวไว้ ว้าวๆ เจ้าเรือจะช่วงให้ไว้ย่าง ประหนึ่ง แต่หากได้เรือ ตามความ
ประดิษฐ์ ก็ด้วย

ប្រធ័រក្រុងប្រព័ន្ធប្រជាជាតិ

ໄວງານກັ່ງອຸ່ນໃນກຽດກ ກັບກັນບຸງ
ວິນຜູ້ແມ່ນ້ຳເຈົ້າພະຍາ
ໄກກັ້ກັ່ງລະຫວ່າງ

บริษัท สยาม อิมปอร์ต จำกัด เส้นเชือก

ມີເຄຣືອງແລ້ວກຸກເຢົາງ ແລະ ເຄຣືອງກ່ອສຮ້າງຕ່າງ ຖ້ານ

ขาย
โดยสรรคราชาซึ่งไม่เกี่ยวแก่
เรื่องราคาเงินตกต่ำ

ตามราบที่ บริษัทสยามอิมปอร์ตจำกัดสินเชื่อ

ชีวิตเป็นของทรายก

ท่านอย่างไรรับความศุขวิรดิษ ย่าน

រាយພេទ្យ នារ៉ុបន នរោរ

ຄົນແກ່ງນະວາເດືອ ດຣ

ເອນ. ເຕ. ນາງຈິງວາດາຜົນຈັກ ກາງ ຕະຫຼາກທີ່ຈໍາກຳ ທຳມະຍາ ຂອບໃຈນິກ

- นาง พัชร์ ตันติรักษ์ ไฟ นาง กอบกน้อย ราย ชา ไทย ชาฝรั่ง กลับ เกเร่อง หอน ค่าง ๆ
 - พอม ติยา ถนน รอง เมือง หล่อ ตันตี ภานุไฟ หองวะ ราย ชา ใจ ภัยฝรั่ง รั้น รากชา ไกร กค่าง ใจ
 - นาย เตียง ศักดิ์ แวง ลอกัน ใจ ปลี รัก ราย ชา ไทย นาฝรั่ง รับ เก้า นาพิกา ตะเกียง ฉาน มี ใจ หอร้อง ชา ใจ ใจ

ກະຊາຍ រູບ
ຮອບໃຈ ທົກ
ດອດ ໃນຫັນ
ຕົ້ນ ດີວິດ ດັວງໄປ

